

Шесто съобщение

Да знаем и да разпространяваме настоящата истина на най-висшето благовестие на Божията вечна икономика съгласно служението на епохата

Пасажи от Писанията: 2 Петр. 1:12; 1 Тим. 1:3-4; Мт. 16:18; 2 Царе 7:12-14а; Римл. 1:3-4; Откр. 21:2, 9-10

I. Особеното възстановяване и работа, които Бог извършва в дадена епоха, представляват служението на тази епоха. Служението на епохата поднася настоящата истина на Божиите хора. Във 2 Петрово 1:12 словосъчетанието *настоящата истина* може да се преведе и като „сегашната истина“:

- А. Макар че всички истини са в Библията, поради човешката глупост, неверие, безхаберие и непокорство много от тези истини са били загубени и скрити за хората – вж. 4 Царе 22:8.
- Б. Пряко разкритите истини не са никакви нови изобретения на Бога. По-скоро те са нови открития на хората. Всички Господни служители трябва да застанат пред Бога и да Го молят да им покаже каква е настоящата истина.
- В. Божиите истини са кумулативни, те се натрупат с времето. По-късните истини не отричат по-ранните. Това, което виждаме днес, са кумулативните откровения на Бога.
- Г. Нека Бог да ни дари с милост и благодат, за да не претърпим корабкрушение по отношение на „настоящата истина“. Нека да бдим и да не позволяваме на плътта и на егото да имат място в нас.

II. Настоящата истина, върхът на божественото откровение, което Бог ни е дал чрез служението на епохата, представлява откровението на вечната икономика на Бога. Благовестието на Божията вечна икономика е „благовестието за обещанието, дадено на бащите“ (Деян. 13:32) – обещанието, че Давидовото семе ще се превърне в Божи Син, тоест че човешкото семе ще се превърне в божествен Син (стих. 22-23, 33-34; 26:6, 16-19; 2 Царе 7:12-14а; Римл. 1:3-4; Мт. 22:41-45):

- А. Не бива да проповядваме благовестие, което е принижено до нивото, на което ние си мислим, че се намира разбирането на хората. Ние трябва да проповядваме възвишеното благовестие и никога не бива да снижаваме концепциите (1 Сол. 1:1, 3-4, 10; 5:23; 1 Кор. 2:7-13). Трябва да вярваме, че в човеците има една създадена от Бога способност за приемане и разбиране на Божиите неща (Йов 32:8; Зах. 12:1; Екл. 3:11; Деян. 17:26-29; Ис. 43:7).
- Б. Трябва с помощта на Библията точка по точка да представяме истината за вечната икономика на Бога. Това е особеното поръчение на Господа към нас – 1 Кор. 1:9; 9:16-17, 23; 1 Тим. 1:3-4; 2:7; 4:16; 2 Тим. 1:11; 2:2, 15; Кол. 1:28.

III. Превръщането на Давидовото семе в Божи Син говори за процеса, в който Христос беше определен за първороден Божи Син чрез възкресението – Римл. 1:3-4:

- А. Павел каза, че е отделен за Божието благовестие относно Божия Син. Това показва, че Божието благовестие е благовестие на синовството за реалността на Тялото Христово – стих. 1, 3-4; 8:28-30; 12:5.
- Б. Римляни 1:3-4 е изпълнението на пророчеството в типологията на 2 Царе 7:12-14а, разкриващо тайната на това, че Бог стана човек, за да направи човека Бог по живот и по природа, но не и в Божеството.
- В. Чрез възплъщението Христос, Който в божествеността Си е единородният Божи Син (Ин. 1:18), се облече с плът, с човешката природа, която нямаше нищо общо с божествеността. В човешката Си природа Той не беше Божият Син.

- Г. Във възкресението Неговата човешка природа беше обожествена, осиновена, което означава, че Той беше определен в човешката Си природа като Божи Син и че се превърна в първородният Божи Син, притежаващ божествена и човешка природа – Римл. 8:29.
- Д. По този начин в Христос Бог се изгради и конституира в човека, човекът се изгради и се конституира в Бога, и тези две страни се сляха, за да бъдат една същност – Богочовекът.
- Е. Благовестието на Бога и Неговото намерение в Неговата икономика са насочени върху изграждането на Бога в човека и върху изграждането на човека в Бога. В това изграждане Бог стана човек (Давидовото семе), за да може човекът да стане Бог (определеният Божи Син) – Йн. 14:23; 15:4-5; Римл. 1:3-4.
- Ж. Това благовестие беше изговорено от Господ Исус, когато Той каза: „Истина, истина ви казвам: Ако житното зърно не падне в земята и не умре, то си остава само; но ако умре, дава много плод“ – Йн. 12:24:
1. Ако зърното падне в земята и умре, то в крайна сметка ще покълне, ще порасне и разцъфне във възкресение, защото действието на неговия живот се активира автоматично с настъпването на неговата смърт – 1 Кор. 15:36; 1 Петр. 3:18.
  2. Божествеността, Духът на святостта в Христос започна да действа в Неговата смърт, и във възкресението Той „разцъфна“, за да стане първородният Божи Син и животораздаващият Дух, Който влага божествения Си живот в нас, за да ни направи Своите много братя – Римл. 8:29; 1 Кор. 15:45б.
  3. Прототипът е първородният Божи Син, а възпроизводството са многото Божии синове, частите на прототипа, които са Негово Тяло, което получава завършеността си в Новия Ерусалим – Кол. 1:18; 1 Петр. 1:3.

IV. Превръщането на Давидовото семе в Божи Син говори за процеса, в който ние биваме определени като многото Божии синове във възкресение – Евр. 2:10-11:

- А. Христос вече е определен за Божи Син, но ние все още се намираме в процеса на определение, в процеса на осиновяване и обожествяване – Римл. 8:28-29.
- Б. Животът на Божия Син е внедрен в нашия дух – 10-ти стих:
1. Сега и ние, подобно на семето, посято в земята, трябва да преминем през процеса на смърт и възкресение – Йн. 12:24-26.
  2. Това кара външния човек да тлее, но позволява на вътрешния човек да расте, да се развива и в крайна сметка да цъфне в нас. Това е възкресението – 1 Кор. 15:31, 36; 2 Кор. 4:10-12, 16-18.
- В. Във възкресението Христос беше определен в човешката Си природа като Божи Син. Посредством това възкресение ние също се намираме в процеса на определение като Божии синове – Римл. 8:11:
1. Процесът на нашето определение, осиновяване и обожествяване е процес на възкресението, състоящ се от четири главни аспекта – освещение, преобразяване, съобразяване и прославяне – 6:22; 12:2; 8:29-30.
  2. Ключът към процеса на определението е възкресението, което е вътрешнообитаващият Христос като изгряващият Дух, като определящия Дух, като силата на живота в нашия дух – Йн. 11:25; Римл. 8:10-11; Деян. 2:24; 1 Кор. 15:26; 5:4:
    - а. Ние спешно се нуждаем да се научим да ходим по духа, да се наслаждаваме на определящия Дух и да Го преживяваме – Римл. 8:4, 14; Мт. 14:22-23; Мк. 1:35-38; Пс. 62:8; 102 заглавие.
    - б. Колкото повече се докосваме до Духа, толкова повече се освещаваме, преобразяваме, ставаме съобразни и се прославяме, за да станем като Бога по живот и по природа, но не и в Божеството за изграждането на Тялото Христово с

цел завършването на Новия Ерусалим – 1 Кор. 12:3; Римл. 10:12-13; 8:15-16; Гал. 4:6.

Г. Колкото повече растем в живота и преминаваме през метаболитния процес на преобразяване, толкова повече биваме определени като Божии синове – 2 Кор. 3:18, 6, 16; 5:4, 9, 14-15; 1:12; 12:7-9:

1. Този метаболитен процес е изграждането на църквата като Тяло Христово и като дом на Бога, в който Бог се вгражда в човека, а човекът се вгражда в Бога – Римл. 12:2; Еф. 1:22-23; 2:20-22.
2. Човешката природа е определена в божествената природа, и по този начин тези две природи са слети в едно. Днес ние, семената на човешката природа, се превръщаме в Божии синове в божествената природа чрез процес на Божието изграждане – Мт. 16:18; Еф. 3:16-19; Откр. 21:2, 9-10.
3. Божията икономика и цел съгласно Божието сърдечно желание се състоят в това Бог да изгради Себе Си в човека и да изгради човека в Себе Си. Това изграждане ще получи завършеността си в Новия Ерусалим като един голям, корпоративен Богочовек, който представлява съвкупността на всички Божии синове – 7-ми стих.
4. Един ден този процес ще бъде завършен и ние завинаги ще бъдем като Христос, като първородния Божи Син, в духа си, в душата си и в тялото си – 1 Йн. 3:2; Римл. 8:19, 23; *Химни*, № 948, 2-ри куплет.

Д. От Божия страна, Триединният Бог се въплъти, за да стане човек. От наша страна, ние се намираме в процеса на обожествяване и се конституираме с преминалия през процес и завършен Триединен Бог, за да станем като Бога по живот и по природа, но не и в Божеството, така че да бъдем Негово корпоративно изражение за вечността. Това е най-висшата истина и най-висшето благовестие.

V. Трябва да бъдем конституирани с най-висшата истина на Божията вечна икономика и да я разпространяваме с помощта на Животоизучаванията и Възстановителния превод на Библията с всички негови бележки под линия. Тези материали са за служение с живота, за освобождаване на истината и за отваряне на книгите на Библията – Йов 10:13; вж. Еф. 3:9:

А. Господното възстановяване е възстановяването на светлината на истината. Най-спешната нужда на земята днес е истината на тази епоха:

1. Животоизучаванията и Възстановителният превод на Библията с всичките му бележки под линия са най-мощният ключ за отваряне на Библията. Тяхната цел не е да заменят Библията, а да помогнат на хората да навлязат в Библията – Деян. 8:26-39.
2. Трябва да считаме текста на Възстановителния превод на Библията с бележките под линия и Животоизучаванията като един учебник за молитвено изучаване. Ако просто ги четем по лековат и повърхностен начин, ще получим само някаква временна храна и вдъхновение. Но когато прочетеното от нас се превърне в истина в просветлената ни памет, то се превръща в постоянна и вечна храна за нас – Пс. 119:130.
3. Намерението и целта на съобщенията на Животоизучаванията са да „отворят мината“ на библейската истина, за да можем да изкопаем съкровищата в нея. „Аз съм публикувал много неща. За да навлезете в тях, ще ви са необходими много години“ – *The Collected Works of Witness Lee, 1984*, том 2, „Elders’ Training, Книга 3: The Way to Carry Out the Vision,” с. 316.

Б. Днес трябва да носим отговорността за разпространяването на преведените, изтълкувани и разбрани божествени истини за Господното възстановяване:

1. Правилното разбиране на Библията е събрано в нашите книги, за да можем да изучаваме, да учим и да разпространяваме божествените истини.

Възстановителният превод на Библията и съпътстващите го бележки под линия са „кристализацията“ на разбирането относно божественото откровение, до което светиите по цялата земя са достигнали през изминалите две хиляди години.

2. Господ ни е дал тези скъпоценни истини, за да ги разпространяваме не само сред християните, но и сред невярващите. Днес Господ се нуждае от това хиляди и хиляди Негови скъпоценни свети, които Го обичат, които Го живеят и които познават единствено Неговото възстановяване, да поемат по пътя на разпространяването на същите тези истини, за да станат верни и разумни слуги, които да дават храна на Господните хора на правилното време. Тогава ще изпълним поръчението на Господното възстановяване – 2 Кор. 5:14-15; Мт. 24:45.
3. Нарастването на църквата зависи от разпространяването на истината. Само истината може да покори и спечели хората. Отсега нататък всички ние трябва да отделяме време да изучаваме истината на Божията вечна икономика и да служим на другите с Христос за умножаването и разпространяването на църквата – Деян. 6:7; 12:24; 19:20.